

11a setmana: Armes? “Al govern es parlava d’una solució acordada”

written by Lluís Busquets | 24 d'abril de 2019

El fet important del macrojudici, ahir 23-IV, és que molts dels que havien de declarar al Suprem ni s’hi van desplaçar perquè estan compromesos en altres processos. **Teresa Laplana**, la intendent dels Mossos, està processada a l’AN. En el Jutjat d’Instrucció barceloní núm. 13 hi ha **Francesc Sutrias**, el director general de Patrimoni i Hisenda; **Rosa Maria Rodríguez**, directora general de Servei de T-Systems; **Josué Sallent**, director d’Estratègia i Innovació en el CITTI. I un dels homes que està en un llim judicial (l’altre és **Lluís Salvadó**, ex-secretari d’Hisenda), **Pere Aragonès**, el vice-president del govern i ex-secretari d’Economia, en ser aforat va passar del 13 al TSJC, que no ha trobat indicis de delictes “de moment” (una expressió ben *sui generis*) i **Marchena** el va deixar marxar sense declarar, just abans de fer-ho **Jané**.□

Amb tantes absències, les estrelles d’ahir van ser el sergent de l’àrea mediació dels mossos d’Esquadra, l’agent **1903**, un home loquaç, segons **Marchena**, i justament **Jordi Jané** ex-conseller d’Interior (del 22-VI-15 al 14-VII-17). El primer deixà clar que el 20-IX-17 els ME es van entendre perfectament amb els tinents de la GC a la Conselleria d’Economia (**Norberto** i **Pedro**) i que els concentrats no feien cap pinta de ser perillosos (res de “massa tumultuària”). **Jané**, per la seva banda, explicà que, després d’haver complert un dels seus objectius (la Junta de seguretat del 10-VII-17), volgué dimitir i assegurà que la voluntat del govern, almenys fins que va cessar el juliol del 2017, tot i fixar la data i la pregunta, era trobar una solució política al conflicte català com podria haver estat celebrar un referèndum pactat.

Ara bé, abans, la jornada començà amb la declaració d'un policia nacional amb TIP **104394**, que no havia pogut presentar-se al seu moment; resultà tan repetitiu amb el tema insults i amenaces com tots els de la setmana passada, de manera que ni els defensors van voler preguntar res. Seguí **David Badal**, funcionari de la Direcció de Serveis del Departament de Treball de la Generalitat, el responsable del programa que gestiona de manera electrònica els expedients de contractació. Va rebutjar una factura d'Unipost el mes de setembre del 2017 perquè era un import "desmesurat i inusual" i, per a més inri, fora de període. No va rebre instruccions ni va informar ningú d'un fet de la seva feina habitual. Continuà el ciutadà **Josep Maria Cerveró**, que penjava cartells de l'1-0 a Badalona i vam tornar sobre els fets del 25-IX-17, els quals ja havien estat objecte de declaracions els passats 2 i 10, **José Téllez**, tinent d'alcalde, i **Jordi Cuixart** inclosos. Després fou el torn de **Joan Vidal de Ciurana**, secretari general de la Generalitat, que coordinava l'acció jurídica i deixà el càrrec per motius personals i no pas relacionats amb el referèndum de l'1-0. Les acusacions li volien treure reunions amb membres del govern des del 2015, però ell només hi feia acte de presència per preparar el programa electoral de JuntsxSí. Assegurà de nou que la voluntat del govern, fins que va cessar el juliol del 2017, era celebrar un referèndum pactat.

□Seguí el sergent de l'àrea mediació dels mossos d'Esquadra, l'agent **1903**, que el 20-IX-17 va anar a la Conselleria d'Economia després de ser a la seu de la CUP. Parlà tranquil·lament d'haver mantingut contactes amb un tinent de la GC que es deia **Norberto** i un altre que es deia **Pedro**: el primer li va exposar que caldria fer els possible per donar suport a l'arribada de vehicles amb tres detinguts i la necessitat o bé de treure els vehicles o bé d'entrar-hi per treure'n les armes llargues que hi havia. (Les armes que buscava Vox, segons aquest agent, que no va veure tirar cap objecte, eren "boles de paper"). Va veure, això sí, els vehicles policials amb periodistes al damunt, que no van

baixar quan els ho van demanar. Segons ell es van mantenir tres reunions, primer sense representants de l'ANC, perquè no volien que se sàpigues el tema de les armes. S'hi exposaren criteris d'ordre públic concordants entre GC i ME. En una d'elles es va plantejar de fer el cordó de seguretat que van realitzar els voluntaris amb un plastró com és habitual. **Laplana** va estar contínuament amb contacte amb els superiors. No es va plantejar dissoldre els manifestants. Els comandaments de la GC no van demostrar tampoc cap actitud hostil als membres de l'ANC i Òmnium a la Conselleria perquè la seva positura era d'absoluta col·laboració. El passadís de voluntaris funcionà perfectament i ell mateix l'emprà. Van dur entrepans als membres de la GC. En cap moment no va tenir sensació de perill i el rumor que es volia assaltar la conselleria no va prendre cap mena de cos. També l'1-0, amb d'altres agents, va estar actiu durant la jornada, seguint les pautes dissenyades i va actuar al col·legi Ramon Llull on el CPN ja havia entrat. Coneixia ds del 29-IX el dispositiu coordinat entre ME, CNP i GC.

□Després del vist no vist de **Pere Aragonés**, com hem explicat, el torn de **Jordi Jané**, conseller dimitit i substituït per **Joaquim Forn** havia de ser el plat fort. Els acusadors volien que digués que sortí del govern perquè no estava d'acord amb el referèndum però, malgrat els talls de **Marchena**, no ho va fer. Aconseguit un nombre de 500 noves places per als ME i la Junta de Seguretat, amb la sortida de **Baiget** i la pressió acumulada, va creure millor per a ell dimitir. Al govern no es parlava d'unilateralitats, sinó de diàleg i d'arribar a "una solució acordada per la via del diàleg". Assegurà que ni el president ni cap conseller, no es va discutir les actuacions dels Mossos d'Esquadra com a policia judicial. "Mai ningú no m'ho va discutir". L'advocat **Melero** li van fer explicar la qüestió de les armes de què parlarem més avall.

□Al matí encara hi va haver temps perquè declarés l'Intendent **2481**, cap de l'Àrea de mediació dels ME, senyor **Francesc**

Xavier Pastor. Se li demanà pels vehicles de la GC i per la sortida de la comitiva judicial per enèsima vegada (la GC no va acceptar el passadís dels voluntaris, tot i que els escortes esperessin amb disponibilitat total). **Sànchez i Cuixart** es van dirigir als manifestants per a desconvocar la manifestació; sempre van col·laborar. “També hi era **Lluís Llach** i potser algun diputat més de la CUP...” Una parella de ME i de la GC va estar tot el dia davant de la porta de la Conselleria sense que fossin fustigats; a última hora, abans d’actuar, se’ls digué que es retiressin. Hi va haver una actuació a la 2/4 de 2 de la matinada quan la presència de manifestants era infinitament més baixa. “Llavors no superaven les mil persones. Abans eren 30.000 o 40.000 manifestants i no era aconsellable intervenir”. La veritat és que saltaven en l’aire, del tot desactivats, molts arguments oferts en dies anteriors.□

Un dels relats més perversos d’aquest judici és la simplificació de declaracions manipulades i difoses d’una manera dosificada per les televisions espanyoles i els mitjans espanyolistes. Quan la partida d’armament compromesa per als ME (i que arribaria a Catalunya en ple 155, el desembre del 2017) s’ha arribat a explicar adduint que els ME volien comprar armament de guerra (insinuant que era per pugnar contra l’Estat espanyol) a començament del 2017 i el Ministeri d’Interior els ho va impedir. Vet aquí la prova definitiva de la rebel·lió. Això ho van assolir els advocats de Vox, en base a unes declaracions de **Juan Ignacio Zoido** del passat 28 de febrer, que, desmemoriat, ho va deixar tot ambigu. Doncs, no. La guatlla no era més que això: una mentida. Una mentida que certament ha amarat certa opinió. Per això aquest dimarts 23-IV, **Xavier Melero** ho va fer aclarir a l’ex-conseller **Jané**: “L’octubre del 2016 vaig signar una petició adreçada a la secretaria d’estat de seguretat, que anava amb un annex en què constaven les armes i la munició que necessitaven els Mossos d’Esquadra. L’expedient es va tramitar al Ministeri d’Interior. I el gener del 2017 vaig rebre la resposta que

havien informat favorablement de l'expedient, i que l'havien traslladat a la unitat central d'armes que depèn de la Guàrdia Civil. En cap moment no em van presentar cap entrebanc sobre la petició d'armament que vaig fer". La declaració era important: aleshores, ens trobàvem en una situació d'alerta antiterrorista 4 sobre 5 i els ME no disposaven d'armes llargues per a la situació ni de prou munició d'aquest calibre per fer pràctiques. Per això, la comanda. Una comanda que va restar encallada a mesura que avançava l'any 2017, l'any dels atemptats de Barcelona i de Cambrils. De l'encallament de la petició se'n va queixar **Jané** abans dels atemptats i **Joaquim Forn** després. L'autorització arribà, com he dit, a finals del 2017. Però aquesta dada ni l'argumentari no arriben a l'opinió pública.□

A la tarda només declararen dos ex-consellers, **Meritxell Ruiz**, d'Ensenyament, i **Jordi Baiget**, d'Empresa. **Ruiz** va repetir la posició de **Jané**: volia deixar el govern perquè li costava continuar-hi enmig de la tensió vist que no s'arribava a cap acord amb el govern espanyol sobre el referèndum, que el govern català volia pactar, i, amb els fills petits, presentà la dimissió. **Baiget**, per la seva banda, admeté que des del juliol de 2017 alguns diaris parlaven de la possibilitat de presó si es feia el referèndum, i ell va fer unes declaracions a un mitjà parlant d'alternatives al referèndum (procés participatiu o unes eleccions al Parlament). **Puigdemont** va destituir-lo el 4-VII per "falta de confiança" en una reunió molt ràpida. No li demanà justificacions. "El President et pot cessar de la mateixa manera que t'anomena: es potestat seva". Cap dels tres ex-consellers de la jornada havia assistit a cap reunió preparatòria del referèndum. Tots tres van tirar per terra que se'n parlés al govern. En el fons, donaren la culpa al govern de **Rajoy**, encarcerat i sense cintura per tractar un problema polític com el català.

□La sessió s'acabà en saber-se que l'ex-director dels Mossos **Albert Batlle**, també cridat a la tarda, compareixerà el dia 24

per un error en la citació. El judici acabà més aviat del compte. El follet del TS deuria voler que els **Jordis** (i l'advocat **Pina** també se'n diu) celebressin l'onomàstica!